

Een rat in de tuin

Sophie ligt lekker lui op de schotelschommel in de tuin. Ze kijkt omhoog naar de bomen boven haar. De bladeren hebben prachtige herfstkleuren. Bruin en rood en geel. Soms dwarrelt er een blad naar beneden. Die volgt ze dan met haar ogen tot hij ergens in de tuin op de grond valt. O kijk, daar gaat er weer één! Ze draait zich half om op de schommel om hem beter te kunnen zien. Maar als het blad op de grond valt, ziet ze opeens iets bewegen. Wat is dat? Een dier? Ja, kijk, nu loopt hij langs de rand van de heg! Het is een... een rat! En hij komt haar richting op! Ze slaakt een gillette en trekt snel haar benen op. Wat een eng beest!

Papa steekt zijn hoofd om het hoekje van de achterdeur. 'Gaat alles goed, Sophie? Ik hoorde je gillen.'

'Pap, er zit een rat in de tuin! Zo'n grote!' Ze houdt haar handen een heel eind van elkaar.

Papa komt naar haar toe. 'Een rat? In onze tuin? Weet je het zeker?'

Sophie knikt heftig. 'Echt waar pap!'

'Hm, dat is niet zo best. Ratten zijn gevaarlijke beesten.'

Sophie kijkt hem met grote ogen aan. 'Gevaarlijk?' vraagt ze met een bibberstem.

Papa schiet in de lach. 'Je hoeft niet gelijk bang te worden hoor. Ze eten je heus niet op. Maar ratten kunnen wel allerlei ziektes overbrengen.'

Hij kijkt de tuin rond. 'Waar zag je hem, Sophie?'

Ze wijst naar de heg. 'Daar liep hij.'

Papa loopt langs de heg. 'Misschien zit hier ergens een hol.'

Hij zoekt een hele tijd, maar hij kan het hol niet vinden. Mama komt ook naar buiten. 'Wat zijn jullie toch allemaal aan het doen?' vraagt ze.

'Er zit een rat in de tuin,' zegt Sophie.

'Een rat?' Mama griezelt ervan. 'Dan moeten we gelijk gif strooien,' zegt ze tegen papa.

Maar die schudt zijn hoofd. 'Gif strooien mag niet meer. Dat is te gevaarlijk voor de andere dieren in de tuin. Maar ik geloof dat ik nog wel ergens een rattenklem in de schuur heb staan.'

Hij loopt naar de schuur, en is al snel weer terug met de klem.

'Kijk, hier heb ik hem. Ik leg een stukje lokaas op dit palletje en dan span ik hem. Als de rat dan van het aas eet, dan klappt de klem dicht en dan is de rat...' Hij haalt zijn hand langs zijn keel.

Sophie slikt even. 'Eigenlijk vind ik dat ook wel weer zielig, pap,' zegt ze zacht. 'Want ratten zijn toch ook dieren.'

Papa knikt. 'Maar toch is het nodig, lieverd.' Hij zet de klem naast de heg. 'Nu maar afwachten of de rat er vannacht intrapt.'

De volgende morgen gaat Sophie gelijk bij de klem kijken. Maar ze kan hem nergens meer vinden. Ze roept papa. 'Pap, de klem is weg!'

Papa knikt. 'Dat klopt. Vannacht is de rat in de val gelopen. Ik heb hem gelijk weggegooid. Wil je hem nog zien? Hij ligt in de klike.'

Sophie schudt haar hoofd. Een dode rat in een klem, dat lijkt haar helemaal geen leuk gezicht.

Papa geeft haar even een aai over haar bol. 'Je kunt dus nu weer lekker rat-vrij schommelen, Sophie!'